ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 51v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

sedeius uotum animal cui presedit ppedit. Prohibitione
quippe immorata asina angelum uidit. quē humana mens
non uidit. Quia plerumq; caro ꝑ molestias tarda flagello
suo menti dīn indicat. quē mens ipsa carni ꝑsidens ñ uide
bat. Ita ut ancietate spō proficere inhoc mundo cupientis
uelud iter tendentis impediat. donec ei inuisibilem qui sibi
obuiat innotescat. Vnde & bene ꝑ petrū dicit. Correptio
nem habuit sue uesanie subiugale mutū quod in hominis
uoce loquens ꝑhibuit ꝑphete insipientiā. Insanus q̄ppe
homo a subiugali muto corripit. quando elata mens hu
militatis bonū quod tenere debeat abafflicta ac serne
memoratur. Sed huius correptionis donū ic carco balaā
non obtinuit. quia ad maledicendum ꝑgens uocem non
mentē mutauit. Admonendi sunt egri ut consideren
t quanti sit muneris molestia corporalis. que a iam
admissa peccata diluit. & ea que poterant amitti con
pescit. que sumpta ab exterioribꝰ plagis concusse menti
penitentie uulnera infligit. Vnde scriptū ē. Liuor
uulneris abstergit mala. & plage in secretioribꝰ uentris.
Mala enī liuor uulneris abstergit. quia flagellorū dolor
uel cogitatas uel perpetratas nequitias diluit. Solet
uero uentris apellatione mens accipi. quia sic uenter
consumit escas. ita mens ꝑtractando ex coquet curas.
Quia enī uenter mens dicit. ea sententia docet qua